

7) Punkt 2 affattes saaledes: „De i Henhold til Forordningerne af 25. Marts 1791 § 3 og 27. September 1805 § 11 oprettede Huse samt de i § 1 i Lov Nr. 87 af 23. Maj 1902 omhandlede til et Gods hørende Huse“.

8) Som et nyt Punkt tilføjes følgende:

„3) Alle andre til et Gods hørende Huse, forsaavidt de ikke ligger paa Hovedgaardsjord eller frigjort Bondejord, hvad enten de er bortfæstede, bortforpagtede eller bortlejede eller paa anden Maade givne i Brug til Personer, der ikke som egentlige Funktionærer er knyttede til den til Ejeren Hovedgaardsjord eller Skove hørende Drift.“

9) Som nyt Stykke tilføjes:

„Efter denne Lovs Ikrafttræden maa intet af de forannævnte Huse nedlægges, ligesom Opsigelse af nogen Bruger ikke maa finde Sted, førend Overgang til Selveje til den paagældende Bruger har været prøvet i Overensstemmelse med denne Lovs Regler.“

10) Endvidere tilføjes følgende nye Stykker:

„Af de under Punkterne 2) og 3) nævnte Huse er Ejeren dog berettiget til at beholde saa mange, at de i Forbindelse med de forud paa vedkommende Gods ifølge Lov af 19. Februar 1861 og Lov af 9. Marts 1872 frigjorte Huse udgør 1 Hus for hver 30,000 Kr. af Hovedgaardens ved Prøvevurderingen i 1916 ansatte Jordværdi og 1 for hver 25,000 Kr. af Skovenes Ejendomsskyldværdi samme Aar. Husenes samlede Areal maa ikke overstige gennemsnitlig 1,65 ha for hvert Hus. Ejeren er dog altid berettiget til at beholde 1 Hus.“

Mindre Overskridelser af det foran fastsatte Areal kan bifaldes af Afløsningskommissionen.

De Huse, som Ejeren saaledes undtager fra Salget, kan han selv udpege.“

11) Endelig føjes følgende nye Stykker til Paragraffen:

„De foran under Punkterne 1—3 nævnte Ejendomme, som Ejeren skal overdrage til Selveje, kan han magelægge med Hovedgaardsjord eller frigjort Bondejord i det Omfang, som han af Hensyn til sin Hovedejendoms Brugs- og Handelsværdi finder nødvendigt, naar dennes

Karakter som samlet Ejendom skal bevares. Den Hovedgaardsjord med mulige Bygninger, som magelægges med den inddragne Bondejord, skal i Værdi og med Hensyn til Beliggenhed ved offentlig Vej i alt væsentligt svare til denne med mulig paa- staaende Bygninger. Inddrager Ejeren et Sted med Bygninger, skal han enten afgive et tilsvarende paa Hovedgaardsjord beliggende Sted med Bygninger eller et saa stort Areal af Hovedgaardsjorden, at Værdien af dette er lige saa stor som Værdien af det inddragne med Bygninger.

Hvor saadanne Magelæg finder Sted, skal de magelagte Ejendomme som Regel være beliggende indenfor samme Amtsrads-kreds. Kun hvor et Gods strækker sig ind i flere Amtsrads-kredse, kan Ejeren vælge, hvilken Amtsrads-kreds han ønsker. Undtagelser fra denne Regel kan kun finde Sted med Landbrugsministeriets Samtykke. Magelægene skal vurderes af Afløsningskommissionen og bliver at prøve af Landbrugsministeren.

Hvor Afløsningskommissionen maatte finde, at Ejeren misbruger den ham ved nærværende Paragraf hjemlede Ret til Magelæg, skal Kommissionen kunne ind- anke Sagen til Justitsministeriets Afgørelse.

Over den ved saadanne Magelæg ind- dragne Bondejord har Ejeren samme frie Dispositionsret som over Hovedgaardsjord.“

Til § 4.

12) Sidste Stykke udgaar.

Til § 6.

13) I 1ste Stykke tilføjes efter „Handel og Vandel“ Ordene: „under normale Forhold“.

14) I Slutningen af 1ste Stykke tilføjes: „Dog kan Værdien som Regel ikke sættes under Gennemsnittet af de to sidste Ejendomsskyldvurderinger“.

15) 2det Stykke udgaar.

16) Efter 4de Stykke tilføjes som nye Stykker:

„Forsaavidt Ejeren har afleveret Besætning, Inventar, Sæde- og Fødekorn, ansættes disse Genstande til et særligt Beløb, der tillægges den endeligt udregnede Købesum for den nøge Ejendom.“

Som Rettesnor for Vurderingen tjener — hvor Brugskontrakten ikke derom inde-